

dlouholeté styky, *face-to-face* i na dálku, nepovažoval jsem se nikdy za experta na Veltruského: v té věci jsem spoléhal na svého přítele Miroslava. Bohužel tváří v tvář smrti býváme my, smrtelníci, dost nespolehliví. Odejdeme, aniž respektujeme očekávání druhých. A tak bych rád tuto svou neobratnou poctu Jiřímu Veltruskému připsal — navíc — i památce našeho, žel tak nespolehlivého společného přítele doc. PhDr. Miroslava Procházky, CSc., mimořádně jednoho ze zakladatelů obnoveného Pražského lingvistického kroužku.

Pozor, aby to neplatilo doslova

„SVOBODA“ NENÍ „CÍL“?

aneb spor o vydání Marx

Kapitalismus? Nikdy!